

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΗΘΙΚΑ

Περὶ τῶν καθηκόντων τῶν
γονέων πρὸς τὰ τέκνα.

(Συνέχεια).

Ἐκτὸς τῶν καθηκόντων, ἅπερ οἱ γονεῖς ἔχουσι πρὸς τὰ ἑαυτῶν τέκνα διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ζωῆς καὶ ὑγείας αὐτῶν, καὶ ἅπερ εἴχομεν ἐν περιλήψει συγκεφαλαιώσκει ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει, ὑπάρχουσι καὶ τὰ πρὸς τὴν διανοητικὴν τῶν τέκνων αὐτῶν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ἠθικὴν μόρφωσιν ἀπαιτούμενα, ἅπερ διδάσκουσι λεπτομερῶς ἡ διανοητικὴ καὶ ἠθικὴ παιδαγωγία. Ἀρχόμενοι δὲ ἀπὸ τῆς διανοητικῆς λεγομένης παιδαγωγίας λέγομεν, ὅτι αὕτη κατὰ πλεῖστον κατορθοῦται διὰ τῆς ἐν τοῖς σχολείοις ἐκπαιδεύσεως. Ἀλλὰ καὶ οἱ γονεῖς δύνανται καὶ ὀφείλου-

σι πρὸς τοῦτο μεγάλως νὰ συντελῶσι· καὶ ἀληθῶς ὅταν τὰς προσπάθειας τῶν διδασκάλων ὑποστηρίξωσι δεόντως ἐκ τῆς οἰκίας καὶ οἱ γονεῖς, δύνανται ἔτι μᾶλλον νὰ προοδεύωσι τὰ τέκνα τῶν ἐν τῇ διανοητικῇ αὐτῶν ἀναπτύξει. II. γ. ἐν τῷ σχολείῳ μέλλει τὸ παιδίον νὰ διδαχθῇ τὴν καθαρεύουσαν γλῶσσαν. Ἐὰν λοιπὸν οἱ γονεῖς φροντίζουν νηπιόθεν νὰ διδάσκωσιν αὐτὸ καλλιτέραν γλῶσσαν τῆς κοινῆς συνειθισμένης χυδαίας διαλέκτου ἡμῶν, μεγάλως τὸ παιδίον ἐν τῷ σχολείῳ θὰ διευκολύνεται· διότι θὰ φέρῃ μεθ' ἑαυτοῦ ἐκ τῆς οἰκίας ἀρκετὸν ἀριθμὸν γνωστῶν εἰς αὐτὸ λέξεων καὶ θὰ ἐλαττωθῇ ἡ ἀνάγκη τοῦ μανθάνειν ἐν τῷ σχολείῳ πολλὰς λέξεις. Ὡσαύτως τὸ παιδίον ἐν τῷ σχολείῳ μέλλει νὰ διδαχθῇ καὶ διαφόρους γνώσεις πρὸς τοῦτα

δὲ γίνεται ὑπὸ τοῦ διδασκάλου ἢ πα-
ράδοσις καὶ ἀνάπτυξις τῶν διαφό-
ρων μαθημάτων· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ
διάφορα πράγματα σχετίζονται πρὸς
ἄλληλα, τότε τὸ παιδίον δύναται
εὐκολώτερον νὰ κατανοήσῃ τὰ πα-
ραδιδόμενα, ὅταν καὶ ἐκ τῆς οἰκίας
αὐτοῦ ἔλαβε γνώσεις τινάς. Τούτου
ἕνεκα ἀπαιτεῖται οἱ γονεῖς ἐν πάσῃ
εὐκαιρίᾳ νὰ μεταδίδωσιν εἰς τὰ τέ-
κνα των ὡς οἷόν τε περισσοτέρας
γνώσεις συνομιλοῦντες μὲ αὐτὰ
συχνάκις καὶ λύοντες τὰς ἀπορίας
των καὶ ἐξηγοῦντες αὐτοῖς διάφο-
ρα πράγματα τέως ἄγνωστα αὐ-
τοῖς. Ὅπως δὲ ὀξύνωσι τὴν διάνοι-
αν τῶν τέκνων των οἱ γονεῖς πρέ-
πει νὰ μὴ παραμελῶσι πολὺ ἐνωρίς
νὰ διδάσκωσιν αὐτὰ τὴν ἀρίθμησιν
καὶ νὰ προτείνωσιν εἰς αὐτὰ ἀριθμη-
τικὰ προβλήματα καὶ αἰνίγματα· δι-
ότι καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ παιδιοῦ
πρὸς λύσιν τῶν αἰνιγμάτων θὰ συν-
τελέσῃ εἰς τὸ νὰ ὀξύνῃ τὸν νοῦν
αὐτῶν. Πρὸς ἐξάσκησιν δὲ τοῦ μνη-
μονικοῦ αὐτῶν πρέπει νὰ διηγῶν-
ται εἰς αὐτὰ ἐκλεκτὰ παραμύθια
καὶ διηγήματα καὶ ἱστορίδια καὶ νὰ
ἀπαιτῶσιν ὅπως καὶ αὐτὰ τοῖς τὰ
διηγῶνται κατόπιν μὲ τὴν ἀπαιτου-
μένην τάξιν καὶ τὴν προσήκουσαν
ἐκφρασιν. Πρὸς διέγερσιν δὲ τῆς φαν-
τασίας τῶν τέκνων των πρέπει οἱ
γονεῖς νὰ διδάσκωσιν αὐτὰ ἐκλεκτὰ
μυθολογικά καὶ ποιήματα. Ἀλλὰ θὰ
ἔλεγε κανεὶς ὅτι ὅντα ταῦτα θὰ κεί-
νην ἐ.

μνωσιν οἱ διδάσκαλοι ἐν τῷ
λείῳ. Βεβαίως τὸ ἔργον τῶν δ-
σκαλων εἶναι τοῦτο· ἀλλ' ὅτα
παιδίον ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ παρὰ
γονέων εἰσαχθῇ εἰς τὴν ὁδὸν ταύ-
θὰ καταλάβῃ ὅτι τὸ ἔργον τοῦ δ-
σκάλου εἶναι συνέχεια καὶ συμπί-
ρωσις τοῦ ἔργου τῶν γονέων
καὶ μετὰ περισσοτέρας προθυ-
μίας καὶ προσοχῆς καὶ εὐκολίας θὰ
ρακολουθήσῃ τὴν παράδοσιν
διδασκάλου του, ἄλλως θὰ θεωρή-
τὸ σχολεῖον μὲν ὡς φυλακὴν,
τὴν ἀποστέλλεται ὑπὸ τῶν γονε-
ων, τὴν δὲ οἰκίαν αὐτοῦ καὶ τ-
δρόμους ὡς ἀπελευθέρωσιν ἐκ
φυλακῆς ταύτης· ὅθεν καὶ ἀπα-
λαττόμενον αὐτῆς εἰς πᾶν ἄλ-
θὰ ἔχῃ τὴν προσοχὴν του ἢ
τὰ μαθήματά του, καθὼς καὶ
τῷ σχολείῳ ὅν θὰ ἔχῃ τὸν νο-
ῦν καὶ ἐπομένως οὐδαμῶς θέλει
φεληθῇ. Τελευτῶντες περὶ ταῦτα
ὅτι οἱ γονεῖς πρέπει νὰ συνηθίζω-
νται τὰ τέκνα των παιδιόθεν εἰς τὴν
πιμέλειαν, τὴν τακτικὴν ἐργασία
τὴν προσοχὴν καὶ τὴν εὐπειθει-
αν διότι ταῦτα πάντα εἶναι αὐτοῖς ὁ
ναγκαιότατος πρὸς τὴν διανοητικὴν
αὐτῶν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον. Ὅ-
θεν αὐτοὶ οἱ γονεῖς πρέπει νὰ ὀξ-
ύνωσι τὰς ὥρας τῆς μελέτης τῶν
καὶ τῶν παιγνιδίων, νὰ ἐπιτηρῶσι
δὲ τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας ταύτης
καὶ νὰ προσέχωσιν εἰς τὴν εὐταξίαν
αὐτῶν ἐν πᾶσιν καὶ ἄλλοτε μὲν

διὰ συμβουλῶν καὶ προτροπῶν νὰ ἐπιβάλλωσιν αὐτοῖς τὰ καθήκοντά των, ἄλλοτε δὲ δι' ἐπιπλήξεων καὶ τιμωριῶν. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πρὸς ἐκπαίδευσιν αὐτῶν ἀπαιτουμένων βιβλίων καὶ παντὸς ὑλικοῦ ὀφείλουσιν ἐγκαίρως νὰ φροντίζωσι καὶ πολλάκις πρέπει νὰ παρέχωσι αὐτοῖς πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην καὶ ἄλλα βιβλία ἐκλεκτὰ καὶ καλὰ καὶ εὐχάριστα, ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ὁποίων δύνανται καὶ νὰ ὠφελῶνται καὶ ν' ἀποκτήσωσι τὴν συνήθειαν τοῦ ἀναγινώσκειν καὶ μελετᾶν. Διόπερ ἕκαστος γονεὺς, ἐὰν μὲν αὐτὸς ἔχει βιβλιοθήκην, πρέπει ἐξ αὐτῆς νὰ χωρίσῃ τὰ κατάλληλα διὰ τοὺς παῖδας αὐτοῦ βιβλία καὶ σχηματίσῃ δι' αὐτῶν ἰδιαιτέραν βιβλιοθήκην δι' αὐτά. ἐὰν δὲ ὁ ἴδιος δὲν ἔχη, πρέπει διὰ τὰ τέκνα αὐτοῦ νὰ σχηματίσῃ βιβλιοθήκην.

Παρατηρητέον ὅμως ἅφ' ἑτέρου, ὅτι πρέπει οἱ γονεῖς νὰ φροντίζωσι νὰ μὴ ἀφίνωσι τὰ τέκνα των καὶ νὰ παραδίδωνται ὀλοτελῶς καὶ ὑπὲρ τὸ μέτρον εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ μελέτην, καὶ μάλιστα ὅταν βλέπωσιν ὅτι εἶναι φιλόστοιχα καὶ καχεκτικά, ἀλλὰ νὰ ὑποχρεόνωσιν αὐτὰ ἐκ διαιμμάτων νὰ διασκεδάζωσι καὶ ἀνακουφίζωνται καὶ μάλιστα μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπὶ τινὰ ὥραν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ δυσπεψία. Πρὸς τούτοις εἶναι καλὸν νὰ συνηθίζωσιν αὐτὰ εἰς τὴν

πτωσιν τὴν συνεχῇ διανοητικὴν ἐργασίαν αὐτῶν καὶ νὰ συμπαραλαμβάνωσιν αὐτὰ μεθ' ἑαυτῶν εἰς τοὺς περιπάτους των καὶ τὰς ἐπισκέψεις καὶ ν' ἀναθέτωσιν ἐνίοτε εἰς αὐτὰ καὶ τινὰ εἰκιακὰ ἔργα, ἵνα τὰ ἀπαλλάξωσιν τῆς ἐπιβλαβοῦς μονομανίας τοῦ νὰ κύπτωσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν μελέτην καὶ κατασταθῶσιν οὕτω σχολαστικοὶ καὶ σκυθρωποὶ, βλάπτωσι δ' ἅφ' ἑτέρου τὴν ὑγείαν των καὶ ἰδίᾳ τοὺς ὀφθαλμούς.

Θ. Γ.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ.

Ἡ κατάστασις τῶν περὶ τὴν Ἀργυρούπολιν χωρίων ὑπὸ ἐκπαιδευτικὴν ἔποψιν.

Ὅσάκις ἐπεχείρησα νὰ μεταδώσω ὑμῖν πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἀνὰ τὴν ἡμετέραν Ἐπαρχίαν κινήσεως, ἐκωλύθην δυστυχῶς ὑπὸ ποικίλων ἀσχολιῶν.

Μόλις δὲ σήμερον τυχὼν εὐκαιρίας διαβιβάζω ὑμῖν τὰς ἐξῆς ὀλίγας εἰδήσεις, ἐπιφυλασσόμενος ἵνα ἀκλουθῶς συστηματικὴν περὶ τῶν σχολείων τῶν χωρίων ἔκθεσιν πέμψω τῷ «Ἀστέρι τοῦ Πόντου», τὴν ῥα καλῶ δὲ νὰ δημοσιεύσῃτε. Ὁ. Γ. ἐὰν ἐγκρίνετε.

Κατὰ τὸν παρελθόντα

Σχολείων οἱ ἐνταῦθα ἐλλόγιμοι διδάσκαλοι μετ' ἀξιεπαίνου ζήλου καὶ αὐταπαρνήσεως ὡς ἀποστολοὶ περιήλθον πλείστα χωρία καὶ παρέστησαν εἰς τὰς ἐξετάσεις τῶν Σχολείων, ἡ δὲ ἀποστολὴ τῶν Ἑξεταστικῶν τούτων Ἐπιτροπῶν ἔδωκε νέαν ὥθησιν εἰς τὰ τῆς προόδου τῶν χωρίων· διότι οἱ χωρικοὶ φιλοτιμηθέντες πάντες ἤνοιξαν ἐφέτως τὰ σχολεῖα αὐτῶν τὰ πέρυσι κεκλεισμένα ὄντα, τὰ δὲ λειτουργοῦντα πρὶν διωργάνισαν ἐπὶ τὸ βέλτιον, συμφωνήσαντες διδασκάλους ἀρμοδιωτέρους καὶ παραδεξάμενοι τὰ ὑφ' ἡμῶν ἀποσταλέντα προγράμματα καὶ τὰς ὁδηγίας, ὧν ἡ ἐφαρμογὴ ἐλπίζεται λυσιτελεστάτη.

Ἵνα δὲ μὴ περιορισθῶ ἀπλῶς εἰς μόνον γενικὰ, ποιοῦμαι ἰδιαιτέρον μνηεῖον τῆς μετὰ τοῦ κ. Θ. Παυλίδου περιοδείας μου ἀνὰ τὸν ποταμὸν τῆς Τζήτης ἀπὸ τῆς 26 Ἰουλίου μέχρι 10 Αὐγούστου.

Παρὰ τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ κεῖται ἡ εὐανδρος πατρὶς πολλῶν λογίων ἀρχιερέων τῆς Χαλδείας ὧν τὰ ὀνόματα φαίνονται ἐν τινι μητρώῳ, ἡ Τζήτη, χωρίον, ἐνθα ὑφίσταται τὸ Παιδαγωγεῖον, οὗ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ διωρίσθη, ὡς γνωστὸν, ὑπὸ τοῦ αὐτόθι Φιλεκπαυδευτικοῦ Συλλόγου « Ξενοφῶντος ».

Ἐξ ἧς λοιπὸν Ἰουλίου μετὰ τοῦ κ. Παυλίδου φθάσαντες εἰς Τζήτην, τὴν ἐποῦσαν παρεκαθίσσαμεν εἰς τὰς

ἐξετάσεις τοῦ Σχολείου, ὧν τὸ ἀπὸ τέλεισμα εὐρομένον καλὸν ἐν γένει τῶν δὲ παρατηρηθεισῶν ἐλλείψεω ὑπεδείξαμεν τῷ τε διδασκάλῳ καὶ τῷ αἰδεσιμωτάτῳ παπᾷ Ἀγαθονίῳ τὴν θεραπείαν. Περὶ μεσημβρίας δ' ἀπήλθομεν ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἡμέωρον ἀπέχουσαν Μικρὰν Τζήτην (Ἐξωπολιάντων) ὅπου ἐδίδασκε χολὴ διδασκάλισσα, ἣτις, φαίνεται, ἀντιτοῦ μοναχικοῦ βίου ἐπροτίμητε τὴν διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα, εἰς τὸ ὁποῖον ὁμῶς δὲν εὐδοκιμεῖ, ὡς νομίζει, διότι ἐὰν θὰ κρίνωμεν ἐκ τῶν ἀπαντήσεων τῶν μαθητῶν δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ σχολεῖόν της προώδευσεν. Οὐχ ἥττον ἡ πρὸς ἡμᾶς δεξιότης της καὶ ἡ συμπεριφορὰ ὑπῆρξεν ἀνωτέρα παντὸς ἐπαίνου. Κατόπιν ἐκ τοῦ χωρίου τούτου μετέβημεν εἰς Ἀδύσσαν, ἐνθα ἡ ἡμῖν γενομένη ὑποδοχὴ ὑπῆρξε λίαν φιλόφρων καὶ ἰδίᾳ παρὰ τῷ Ἀρχιμανδρίτῃ κ. Ἀγαθαγγέλῳ. Τὸ χωρίον Ἀδύσσης κεῖται παρὰ τὴν δεξιὰν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, αἱ δ' ἐξετάσεις τοῦ ἐνταῦθα σχολείου ἐφάνησαν ἡμῖν λίαν καλὰι. Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα εἰσῆχθη τὸ ὑφ' ἡμῶν ἐγκριθὲν πρόγραμμα καὶ ὁδηγίαι ἐδόθησαν καὶ πρακτικὸν συνετάχθη πρὸς εἰρήνευσιν τῶν κατοίκων, ὧν τὴν εἰρήνην ταραττεῖ οὐχὶ σπανίως ἡ ἀκμάζουσα γυναικοκρατία τῶν κληρῶν.

Τοῦ Σχολείου τοῦ χωρίου Μικρᾶς Τζήτης.

μενᾶ, κειμένου παρὰ τὴν ἀριστερὰν ἔνθ' ἢ τοῦ ποταμοῦ καὶ ὑπὸ βράχων τοῦ ποταμοῦ. αἱ ἐξετάσεις ὑπῆρξαν καλαί, ὅπως δὲ καρποφορώτερον λειτουργῇ τὸ ἐκεῖ σχολεῖον (δημοτικόν) ἐπιβάλομεν τὸ ἡμέτερον πρόγραμμα τῷ διδασκάλῳ.

Ἐν τῷ χωρίῳ Αὐλίανᾳ πρὸς νότον καὶ εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ κειμένῳ ἡ τοῦ Σχολείου κατὰστασις ἦτο λυπηρὰ καὶ τῶν κατοίκων ἡ τραχύτης ἴσως ἀρρητος· ἐν τούτοις καὶ ἐνταῦθα ἡ σύνταξις πρακτικοῦ καὶ ἡ εἰσαγωγή προγράμματος δὲν προσέκρουσε κατὰ πολλῶν κωλυμάτων.

Ἰδιαιτέρας μνείαις εἶναι ἄξιον τὸ Σχολεῖον τοῦ χωρίου Παλαιχωρίου ἄνω τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ εἰς μίαν ὥραν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Ἀρδασσας. Μόλις εἰσῆλθόμεν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ ἀμέσως εὐάρεστον ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν ἡμῖν ἡ τάξις καὶ φιλοκαλία καὶ τὸ κόσμιον καὶ ἐλεύθερον παράστημα τῶν παιδῶν, πολὺ δὲ πλέον κατέπληξαν ἡμᾶς αἱ εὐστοχώτατοι ἀπαντήσεις τῶν μαθητῶν καὶ ἡ κατ' ἥθος ἀνάγνωσις, ἡ ἀναλυτικὴ τάτῃ ἐρμηνεία ἐν πᾶσι τοῖς μαθήμασι· διὸ πλείστων ἐπαίνων ἄξιός ἐστιν ὁ διδάσκαλος κ. Χαράλαμπος Ἰ. Χρυσόχορος, ὁ ὁποῖος καὶ τὴν εὐνοίαν καὶ ἀγάπην τῶν χωρικῶν προσεῖλκυσε ὅσον οὐδεὶς ἄλλος.

Ἐκ Παλαιχωρίου διαβάντες τὸν

ποταμὸν ἐφιλοξενήθημεν ἐν τῷ χωρίῳ Κορκοτᾶ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Νικολάου γ' Λάββα Ζωγράφου, ζωγράφου καὶ διδασκαλοῦ τοῦ χωρίου. Πρὶν ἢ γείνωσιν αἱ ἐξετάσεις τοῦ χωρίου τούτου μετέβημεν μετὰ τοῦ εἰρημένου εἰς τὰ χωρία Βαρτάντων καὶ Σχαβιάνας, ὧν αἱ ἐξετάσεις ὑπῆρξαν σχεδὸν καλαί· εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ τελευταίου διδάσκει χωλὴ τις διδασκάλισσα· προγράμματα ἐδόθησαν καὶ αὐτοῦ, καὶ ὅ,τι ἦν δυνατόν νὰ ἐφαρμοῖται ἐλέχθη.

Τελευταῖον ἐτελέσθησαν αἱ ἐξετάσεις τοῦ Σχολείου τοῦ χωρίου Κορκοτᾶ, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξε λίαν εὐάρεστον. Περὶ τοῦ χωρίου τούτου ὄντος τοῦ λόγου ὀφειλόμεν εἰλικρινῶς νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ κ. Ζωγράφος εἶναι ἐξ ἐκείνων οἵτινες πλείστον συντελοῦσιν εἰς τὴν μόρφωσιν τῶν ἀνθρώπων· ὁ διδάσκαλος οὗτος πλὴν τοῦ ὅτι διδάσκει ἐκτὸς τῶν γραμμάτων καὶ τὴν ἀγωγὴν καὶ συμπεριφορὰν καὶ διὰ τῆς μουσικῆς ἐξευγενίζει τὰ ἦθη τῶν παιδῶν, πλείστον συνεργεῖ καὶ εἰς τὴν οἰκοδόμην ἐκκλησιῶν καὶ τὸν καλλωπισμὸν αὐτῶν καὶ δι' ἄλλων πολλῶν τρόπων ἀναχαιτίζει τὴν μετανάστευσιν τῶν κατοίκων καὶ εὐεργετεῖ καὶ μορφώνει τὰ παρὰ τὸν ποταμὸν τῆς Τζήτης χωρία.

Ἐν Ἀργυρουπόλει 21 Νοεμβρίου 1885.

N. O. F.

ΓΕΩΠΟΝΙΚΑ.

Περὶ τῶν διαφορῶν ποιότητων
τῆς γῆς.

Αἱ καλλιεργήσιμοι γαῖαι ὡς ἐκ τῶν διαφορῶν στοιχείων, ἐξ ὧν εἶναι συντεθειμέναι, διαιροῦνται 1) εἰς ἀργιλώδεις, 2) εἰς πυριτώδεις ἢ ἄμμώδεις, 3) εἰς τιτανώδεις ἢ ἀσβεστώδεις καὶ 4) εἰς ἐλαφράς.

Ἡ ἀργιλώδης γῆ ἔχει λιπαρότητα καὶ μαλακότητα καὶ τὴν ιδιότητα νὰ ζυμώνηται καὶ νὰ πλάττηται εὐκόλως διὰ τῶν δακτύλων εἰς διάφορα σχήματα. Δὲν διαπερᾶται, δὲ ταχέως ὑπὸ τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ καὶ δὲν ἀποβάλλει αὐτὸ εὐκόλως, ὅταν μάλιστα καλῶς τὸ ἀπορροφήσῃ. Εἰς τὴν τοιαύτην γῆν, ἥτις εἶναι πυκνὴ καὶ ψυχροτάτη μὲν καὶ μαλακὴ, ὅταν ᾔηται ὑγρὰ, σκληροτάτη δὲ, ὅταν ᾔηται ξηρὰ, ὀλίγαι ῥίζαι δύνανται νὰ εἰσδύσωσι, καὶ αὗται ἐν καιρῷ τοῦ καύσωνος ἔνεκα τῶν σχισμάτων, τὰ ὅπρια κατὰ τὸ θέρος γίνονται πολλάκις ἐπὶ τῆς τοιαύτης γῆς, ἀπογυμνοῦνται.

Διορθοῦνται αἱ ἀργιλώδεις γαῖαι, ὅταν ἀναμιχθῇ εἰς αὐτάς λεπτὴ ἄμμος ἀναλόγως τῆς περισσοτέρας ἢ ὀλιγωτέρας ἀργίλου, τὴν ὁποίαν περιέχουσιν. Οὐδεμίαν δὲ ἐπιδέχονται διόρθωσιν καὶ εἶναι ἀκατάλληλοι πρὸς καλλιέργειαν, ὅταν περιέχωσιν 85 μέρη ἀργίλου καὶ 15 μέρη ἄμμου.

Τότε δὲ χρησιμεύουσι μόνον εἰς κεραμικά καὶ πλαστικά ἔργα.

Συνήθως ἡ ἀργιλώδης γῆ περιέχει καὶ ὀξείδιον τοῦ σιδήρου καὶ τοῦτο ὀφείδει εἰς αὐτὴν χρῶμα κόκκινον· ἐκ τῶν ἄλλων δὲ συστατικῶν μερῶν αὐτῆς 45 εἶναι ἄργιλος καὶ 55 ἄμμος.

Αἱ ἀργιλώδεις γαῖαι εἶναι κατάλληλοι διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν δημητριακῶν καρπῶν καὶ ἰδίως τῶν σκληρῶν σίτων. Εἰς αὐτάς εὐδοκιμοῦσιν ὡταύτως διάφορα εἶδη λαχάνων, αἱ κινάραι, τὰ κρέμμυθα, αἱ κύαμοι καὶ ἄλλα συγγενῇ τούτων φυτά. Τὰ δὲ ὀπωροφόρα δένδρα μετρίως καρποφοροῦσιν ἐν αὐταῖς.

Ἡ πυριτώδης ἢ ἄμμώδης γῆ εἶναι ἐξ ἐναντίας τραχεῖα καὶ δὲν πλάττεται ὡς ἡ ἀργιλώδης διὰ τῶν δακτύλων. Τὴν γῆν ταύτην τὸ ὕδωρ διαπερᾶ εὐκόλως καὶ ταχέως, ἀλλ' εὐκόλως καὶ ἐξατμίζεται ἐξ αὐτῆς.

Εἰς τὴν γῆν ταύτην εὐδοκιμοῦσι συνήθως διάφορα εἶδη κωνοφόρων δένδρων καὶ ἰδίως πευκῶν, διάφορα εἶδη κηπαίων φυτῶν, καθὼς οἱ φασόλοι καὶ τὰ συγγενῇ αὐτῶν καὶ πολλὰ φυτά, ἅτινα σχηματίζουν μακράς, παχείας καὶ σαρκώδεις ῥίζας, καθὼς τὰ γεώμηλα, τὰ γογγύλια καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἡ τιτανώδης γῆ συνίσταται κατὰ μέγα μέρος ἐκ κρητιδος (τεπεσίρι) ἠνωμένης μὲ ἀργίλον καὶ ἄμμον κατὰ διάφορον ποσότητα· εἰ-

ναι δὲ ἀπολήτῃ εἰς τὴν ἀρὴν καὶ ἀπορροῖα πολλὴ τοῦ ὕδατος. Ξηραίνουμένη δὲ καθίσταται εὐθραυστος καὶ εὐθρυπτος. Οὗτα καθαρὰ καὶ ἄμικτος μὲ ἄλλα γαιώδη στοιχεῖα εἶναι ἀκατάλληλος εἰς καλλιέργειαν. διορθόνηται δὲ, ἀναμιγνυσμένη μὲ μεγάλην ποσότητα ἀργίλου.

Ἡ τιτανώδης γῆ ἢ περιέχουσα ἀνθρακικὴν τίτανον καὶ ἀνθρακικὴν μαγνησίαν εἰς μεγάλην ποσότητα καὶ ἕκα τοὶς ἑκατὸν ἀργίλου καὶ ἄμμον λεπτὴν καλεῖται ἰλὺς καὶ ἀπαντᾶται εἰς τὰς ὄχθας τῶν ποταμῶν καὶ εἰς τὰ ἐκ τῶν ποταμίων ὑδάτων σχηματισθέντα πεδία· εἶναι δὲ ἡ γῆ αὕτη ἢ εὐρροιότερα πασῶν.

Ὅσαι δὲ γαίαι σχετικῶς πρὸς τὰς ἡδὺν, εἰρημευοὺς εἶναι ἐλαφρότεραι καὶ πολλοὺ πορώδεις, συνίστανται δὲ ἐκ φυτικῶν ἢ ζωϊκῶν οὐσιῶν ἀποσυντεθεισῶν, καλοῦνται ἐλαφραὶ καὶ εἶναι τεσσάρων εἰδῶν· 1) ὁ πρᾶνθραξ, 2) ἡ μαυρογῆ ἢ φυτογῆ ἢ γῆ τῆς ἐρείκης, 3) ἡ γῆ τῶν ἀνθοκόμων καὶ 4) ἡ κηπαία γῆ.

Ὁ πρᾶνθραξ ἀπαντᾶται, εἰς μέρη ὅπου ὑπῆρχον ἢ ὑπάρχουσιν ἑλκὴ καὶ λίμναι ἀποξηρανθεῖται, καὶ εἶναι ἐσχηματισμένος ἐκ διαφόρων στιβάδων τῶν φύλλων καὶ ριζῶν τῶν λιμναίων ἢ παραλυμνίων φυτῶν καὶ δένδρων, καίεται δὲ ὡς εἰ κοινὸ ξυλάνθρακες καὶ χρησιμεύει εἰς τινὰς βορείους χώρας τῆς Εὐρώπης ὡς εὖωνος ὕλη θερμάνσεως.

Ἡ δὲ μαυρογῆ ἢ φυτογῆ ἀπαντᾶται εἰς θέσεις ὅπου ὑπῆρχον πυκνὰ δάση καὶ ἐν αἷς ἐσωρεύθησαν ἐπαλλήλως φύλλα καὶ κλαδία καὶ ἄμμος λεπτὴ ἢ ὅπου ὑπάρχουσι θάμνοι καὶ μάλιστα ἐρεῖκαι.

Ἡ μαυρογῆ εἶναι κατάλληλος διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν καμειλιῶν, τῶν ριζοδένδρων, τῶν ἀζαλεῶν καὶ ἄλλων εὐγενῶν ἀνθοφόρων θάμνων.

Ἡ δὲ γῆ τῶν ἀνθοκόμων συνίσταται ἐξ ἑνὸς μέρους ἰλῦος, ἑνὸς τετάρτου μαυρογῆς καὶ ἑνὸς τετάρτου βοείας κόπρου χωνευμένης. Ὀνομάζεται δ' εὕτω· διότι εἰς ταύτην δύνανται νὰ καλλιεργηθῶσι μετ' ἐπιτυχίας πάντα σχεδὸν τὰ ἤδη τῶν ὠραίων ἀνθοφόρων φυτῶν, πλὴν τῶν ἐχόντων ἀναγκὴν καθαρᾶς μαυρογῆς.

Τελευταῖον ἡ κηπαία γῆ συνίσταται κατὰ μέγα μέρος ἐξ ἀργιλώδους καὶ ἀμμώδους κοινῆς γῆς καὶ ἐκ τῶν λειψάνων τῶν διηνεκῶν καὶ ἀλλεπαλλήλων λιπασμάτων. Εἰς τοὺς καλῶς καλλιεργημένους καὶ τακτικῶς ποτιζομένους ἀγροὺς καὶ κήπους τὸ ἔδαφος βελτιοῦται βαθμηδόν. Ὅταν δὲ καὶ βάσις τῆς γῆς τοῦ κήπου εἶναι ἡ ἰλὺς, τότε μετὰ τινα χρόνον ἡ κηπαία γῆ καθίσταται ὁμοειδὴς μὲ τὴν γῆν τῶν ἀνθοκόμων καὶ εἶναι λίαν καρποφόρος καὶ παραγωγικὴ.

Θ. Γ.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Περὶ Σόλωνος.

(Συνέχεια).

Ἐνταῦθα προσήκον κρίνομεν ν' ἀναφέρωμεν καὶ τινὰς ἐκ τῶν νόμων τοῦ Σόλωνος τοὺς μᾶλλον ἀξιοσημειώτους. Ἐκ τούτων λοιπὸν πρῶτος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ὥριζε νὰ στερηθῇ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του πᾶς πολίτης ὅστις ἐν ἐποχῇ στάσεως καὶ διαιρέσεως τῶν πολιτῶν εἰς δύο μερίδας δὲν προσετίθετο εἰς οὐδετέραν τῶν μερίδων ἀλλ' ἤθελε νὰ μείνῃ, καθὼς λέγουσι τώρα, οὐδέτερος. Τὸν νόμον τοῦτον ἐθήκεν ὁ Σόλων παρορμώμενος, φαίνεται, ἐκ τῆς ιδέας, ὅτι ὁ ἐπιδιώκων τὴν ἀπραγμοσύνην καὶ οὐδετερότητα ἐν καιρῷ τῆς στάσεως πράττει τοῦτο ἐξ ἐλλείψεως φιλοπατρίας καὶ ἐξ ἰδιοτελείας καὶ ἐπομένως εἶναι ἄξιός ἐπὶ τούτῳ τιμωρίας. Ἄλλος νόμος τοῦ Σόλωνος ἀξιοσημνέμενός ἐστίν ὁ περιορίζων τὴν προικὰ, ἣν θὰ ἔφερε μεθ' ἑαυτῆς ἡ νύμφη εἰς τρία ἱμάτια καὶ ὀλίγα τινὰ μικρὰς ἀξίας σκεύη. Τὸν νόμον δὲ πάλιν τοῦτον ἐθήκεν ὁ Σόλων ὁρμώμενος ἐκ τῆς ιδέας, ὅτι ἡ σύζευξις ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς πρέπει νὰ προέλθῃ ἐκ τῆς ἀμοιβαίας αὐτῶν ἀγάπης καὶ σκοπὸν νὰ ἔχῃ τὴν τεκνοποιεῖν καὶ οὐχὶ τὸν πλουτισμὸν τοῦ νυμφίου διὰ τῆς προικὸς τῆς νύμφης. Τρίτος νόμος τοῦ Σόλωνος ἀξιόπαινος εἶναι ὁ κελεύων νὰ μὴ κακολογῶσιν οἱ ζῶντες τὸν τεθνεῶτα μηδὲ κανεὶς νὰ ὑβρίζῃ τινὰ ἐντὸς τῶν ναῶν, τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν ἀρχείων ἱερῶν ὄντων πάντων τούτων. Ἐτε-

ρος νόμος εἰσαγθεὶς ὑπὸ τοῦ Σόλωνος κατὰ πρῶτον ἐν Ἀθηναίῃς ἦτο ὁ περὶ τῶν διαθηκῶν· οἷός τι ἐν ᾧ πρότερον δὲ ἦτο συγχωρημένον τὰ κτήματα καὶ χρήματα τινὸς ἀποθανόντος νὰ περιέλθωσιν εἰς ἄλλον τινὰ παρὰ εἰς τοῦ συγγενεῖς αὐτοῦ, ἐπέτρεψεν ὁ Σόλων εἰ τὸν ἀποθνήσκοντα ἄτεκνον νὰ δώσῃ τὴν ἑαυτοῦ εἰς ὅντινα ἐβούλετο, συντάττων ἐπὶ τούτῳ ὑγιῆς ἔτι ὢν καὶ σώας τὰς ψυχὰς ἔχων διαθήκη.

Θέλων δ' ὁ Σόλων νὰ προοδεύσῃ ἡ Ἀθηναίς ἢ βιομηχανία, ὥρισε νόμον καθ' ὃν οἱ γονεῖς δὲν ἐδικαιοῦντο ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τῶν τέκνων αὐτῶν γηροκομῶνται, ἀν δὲν ἤθελον διδάξαι αὐτὰ ἐν καιρῷ τέχνην τινά. Ἐταξε δὲ καὶ τὴν ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴν νὰ ἐπιτηρῇ τοὺς πολίτας καὶ τοὺς ἀρχοῦντας ἐξ αὐτῶν νὰ ἐξαναγκάξῃ εἰς τὴν ἐργασίαν. Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῇ Ἀττικῇ δὲν ὑπῆρχον μεγάλοι ποταμοί, οὐδ' ἐπομένως ἄφθονον ὕδωρ, καὶ ἦτο ἀνάγκη νὰ ὀρύσσωνται φρέατα, ὥρισε δὲ νόμου ὁ Σόλων νὰ ἐπιτραπῇ νὰ ἀντλήσῃς ὕδωρ ἐκ φρέατος ἀπέχοντος τεσσάρων σταδίων διάστημα ἀπὸ τῆς οἰκίας του· ἄλλως νὰ ἦναι ὑπόχρεως ν' ἀνορύξῃ αὐτὸς ἴδιον φρέαρ. Ὡσαύτως δὲ διὰ νόμου ὥρισεν, ἵνα πᾶν δένδρον φυτευόμενον ἐν τῇ ἀγρῷ τινὸς ἀπέχῃ ἀπὸ τοῦ γείτονος πέντε πόδας, συκὴν ἢ ἐλαίαν φυτευομένην ν' ἀπέχῃ ἐν πέντε πόδας· οἷός τι τῶν δένδρων τούτων αἱ ῥίζαι ἐπεκτείνονται περισσότερο καὶ ἐπὶ τὰ ταῦτα βλάπτουσι τὰ πέριξ αὐτῶν φρούρα καὶ ἀπορροήν κακὴν καὶ δυσώδη ἀποπέμπουσιν. Τὸ δίκαιωμα δὲ τοῦ νὰ περὶ τὰ ταῦτα τογγραφῶνται Ἀθηναῖται παρέσχεν ὁ Σό-

ναις ἐκείνους τῶν ξένων, ὅσοι πα-
 ει ἐγκαθίσταντο ἐν Ἀθήναις χάριν
 ἐργασίας τῶν ἧ εἶχον καταδικα-
 εις ἀειφυγίαν ἐκ τῆς πατρίδος τῶν.
 Ἀπ' οὗ ὁ Σόλων συνέταξε τοὺς νό-
 οῦ αὐτοῦ διέταξε νὰ ἐγγράφωται
 πλῆκας καὶ νὰ τίθενται ἐπὶ ξυλίνων
 νων στρεφόμενων, ὥστε ἐκαλοῦντο
 βαις. ὅπως εὐκόλως οἱ πολῖται λάθω-
 γῶσιν αὐτῶν. ὦρισε δὲ νὰ ἔχωσιν
 οἱ νόμοι αὐτοῦ ἐπὶ ἑκατὸν ἔτη
 ὑπεγράψαι τὴν τε βουλήν καὶ τοὺς
 οὔτας νὰ ὀρκισθῶσιν, ὅτι θὰ διατη-
 σταθιρῶσι τοὺς νόμους τούτους
 ὥστε αὐτοὶ θὰ παραβῶσιν αὐτοὺς
 εις ἄλλους θὰ ἐπιτρέψωσι τοῦτο.
 καὶ, ὅτε εἰσηχθήσαν οἱ νόμοι,
 οἱ παρὰ διαφόρων ἐγένοντο παρα-
 τας καὶ ἐπικρίσεις, ἵνα μὴ ἀναγ-
 ῃ ὁ Σόλων νὰ μεταβάλῃ αὐτοὺς, ἔ-
 καλὸν γ' ἀπομακρυνθῇ τῆς πόλεως
 ἱζητησε παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἄδειαν
 εἰς ἀπουσίαν, ἐλπίζων, ὅτι κατὰ
 ἰσότητά τοῦτο θὰ συνηθίσουν πλέον
 Ἀθηναῖοι τοὺς νόμους αὐτοῦ καὶ δὲν
 ἱζητησουν πλέον καμμίαν μεταβο-
 αψῶν. Ἀναχωρήσας δὲ, κατὰ πρῶ-
 ἴαν μετέβη εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ
 εἰς χρόνον συνεφιλοσόφησεν ἐκεῖ
 τινων λογιωτάτων Αἰγυπτίων ἱε-
 εἰς Κύπρον
 γαπηθῇ ὑπὸ τινος τῶν ἐκεῖ βασι-
 καλυμένου Φιλοκύπρου, ὁ ὁποῖος
 μετὰ πόλεως ὀχυρᾶς μὲν, ἀλ-
 σμένης ἐντὸς βράχων καὶ λίαν
 καὶ δυσβάτου τοποθεσίας. Λέ-
 οῦ ὁ Σόλων κατέπεσε αὐτὸν
 εἰς πα-
 τὸν

του γενομένου καὶ τῆς νέας πόλεως ἐν-
 τὸς ὀλίγου συνοικισθείσης ὑπὸ πολὺ
 περισσοτέρων κατοίκων πανταχόθεν συρ-
 ρευσάντων, εὐχαριστήθη μεγάλως ὁ βα-
 σιλεὺς Φιλόκύπρος καὶ εὐγνωμονῶν πρὸς
 τὸν Σόλωνα πρὸς τιμὴν αὐτοῦ ὠνόμασε
 τὴν νέαν ταύτην πόλιν ἐκ τοῦ ὀνόματός
 του Σόλους.

Ἐκ τῆς Κύπρου δὲ μετέβη ὁ Σόλων
 εἰς Σάρδεας, πρωτεύουσαν τῆς Λυδίας,
 καθ' ὃν χρόνον ἐβασίλευεν αὐτῆς ὁ διὰ
 τὰ πλοῦτη αὐτοῦ περιβόητος καταστάς
 Κροῖσος, ὁ ὁποῖος μαθὼν τὴν εἰς τὴν
 πόλιν αὐτοῦ ἄφικιν τοῦ περιφήμου νο-
 μοθέτου τῶν Ἀθηναίων καὶ σοφοῦ Σό-
 λωνος διέταξε νὰ προσαγάγῃ αὐτὸν
 εἰς τὰ ἀνάκτορα. Διηγοῦνται δὲ ὅτι ὁ
 Σόλων εἰσελθὼν εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ
 βλέπων πολλοὺς ἐκ τῶν βασιλικῶν πο-
 λυτελῶς κεκοσμημένους ἐξελάμβανεν
 ἕκαστον ἐξ αὐτῶν τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ
 ἄλλου ὡς τὸν βασιλέα Κροῖσον, ἕως οὗ
 ἐπὶ τέλους προσηχθῇ ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ
 ἰδίου. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Σόλων παρουσιασθεὶς
 ἐνώπιον αὐτοῦ δὲν ἐφάνη ἐκπεπληγμένος
 ἐπὶ τῇ πολυτελείᾳ αὐτοῦ, ἀλλ' ἐξ ἐ-
 ναντίας ἀπέδειξεν ὅτι περιεφρόνει τὴν τοι-
 αύτην ἀπειροκαλίαν καὶ μικροπρέπειαν,
 διέταξεν ὁ Κροῖσος πρὸς ἐπίδειξιν τοῦ
 πλοῦτος αὐτοῦ νὰ παραγάγῃ αὐτὸν εἰς
 τὰ θησαυροφυλακία του, ἐλπίζων, ὅτι
 δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου θὰ ἠδύνατο νὰ κα-
 ταπληξῇ τὸν Σόλωνα. Μετὰ δὲ τὴν ἀ-
 πόπειραν ταύτην, ἠρώτησεν ὁ Κροῖσος
 τὸν Σόλωνα, τίνα ἐκ πάντων τῶν ἀν-
 θρώπων, ὅσους ἐγνώρισεν, ἐθεώρει εὐτυ-
 χέστατον, ἤλπιζε δὲ νὰ λάβῃ παρ' αὐ-
 τοῦ τὴν ἀπάντησιν. ὁ Σόλων ἔφη ὅτι
 τὸν

δων ἔχων τὴν ιδέαν ὅτι οὐδένα πρὸ τοῦ τέλους πρέπει τις νὰ μακαρίσῃ. ὑπέδει-
ξεν ὡς εὐτυχεῖς ἀποθανόντος τινὰς ἰ-
διώτας ἐναρέτους, διελθόντας τὴν ζωὴν
αὐτῶν ἄνευ συμφορῶν. Ἐπὶ δὲ τῇ ἀ-
πορίᾳ τοῦ Κροΐσου, πῶς δὲν ἐθεωρεῖτο εὐ-
τυχέστερος ἰδιωτῶν αὐτὸς ὁ πλουσιώτα-
τος τῶν βασιλέων, ἀπεφηνάτο αὐτῷ ὁ
Σόλων τὸ παροιμιώδες, «Μηδένα πρὸ τοῦ
τέλους μακάριζε», τοῦ ὁποίου τὴν ἀλή-
θειαν κατενόησεν ὁ Κροῖσος, ὅτε αἰχμα-
λωτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Κύρου ἐπρόκειτο νὰ
καταβῇ ζῶν, ὅθεν καὶ ἐβόησεν ἐπὶ τῆς πυρᾶς
εὐρισκόμενος Σόλων! Σόλων! Σόλων!

(Ἐπεται συνέχεια).

Θ. Γ.

ΔΙΗΓΗΜΑ

Αὐτοκτονία μελίσσης

Ἡ ὁλότης τινὰ περὶ τῶν κατὰ τὴν νῆσον

Πρίγκηπον.

(Συνέχεια).

Ἄμα τοῦ ἀτμήρους ἀποβάς κατευθυ-
νόμεν εἰς τὸ μοναστήριον τοῦ ἁγίου Γε-
ωργίου τοῦ ἐπιλεγομένου Κωδωνᾶ,
ἀλλὰ πληροφορηθεὶς ὅτι ὤφειλον νὰ δια-
νύσω ἡμισείας ὥρας ὁδὸν ἀνάντη καὶ πε-
ρὶ τὰ τέλη ἰδίως ὀρθὴν καὶ σκολιάν, ἔκρι-
να σκόπιμον πρὸ τῆς ἐπιπόνου ταύτης
ὁδοιπορίας νὰ ἐνίσχυσω πῶς τὸ ὑπὸ τῶν
ταλαιπωριῶν κατεσκληκός μου σῶμα διὰ
λιπαρᾶς τινος τροφῆς. Διὸ ἐβάδισα ἡμᾶλ-
λον ἐσθρὴν μέχρι ξενοδοχείου τινός, ἐν-
θα τεμάχιον γρόικα. Ἐν τῷ ἀπέλκον οἷν
καὶ ὀλίγον ὕπνου πάντα τὴν ἐ-

πὶ τοῦ προσώπου μου ἐγκεκαυμένην
πελιονότητα καὶ ἀνεζωπύρησαν τὸ ἔκα-
τάβλητον ἡθικόν μου σθένος. Ἐγερθεὶς
δὲ κατέβαλον τὸ τίμημα τοῦ γεύματος
καὶ στερροτέρῳ ποδὶ ἀνέλαβον τὴν πρὸς
τὸ μοναστήριον πορείαν, ὀπλισθεὶς καὶ
δι' ἀπλῆς μὲν, ἄλλ' ἰσχυρᾶς ῥάβδου,
οὐχὶ διὰ νὰ συντρίψω τὴν κεφαλὴν εὐτυ-
χοῦς τινος ἀντεραστοῦ μου, ἀλλὰ διὰ νὰ
στηρίξω τὸ κλονούμενον βῆμά μου· οὕτω
δὲ μετὰ δίωρον χρονικὸν διάστημα ἀφικό-
μην εἰς τὸν πρὸς δὲν ὄρον.

Τὸ μοναστήριον τοῦτο κεῖται ἐπὶ τοῦ
ὕψηλοτέρου λόφου τῆς νήσου, ὠκοδομή-
θη δὲ ἐπὶ θέσεως, ἐν ᾗ εὐρέθη. κατὰ τὴν
παράδοσιν, ὑπὸ γῆν κεκρυμμένη εἰκὼν
τοῦ μεγαλομάρτυρος καὶ ἐπὶ ἑκατοντάδας
ἐτῶν ἄθικτος καὶ ἀνεπηρέαστος ὄλως δι-
ατηρηθεῖσα· ἐπ' αὐτῆς δὲ ὑπάρχει ἐ-
ξηρημένος καὶ ὀρμαθὸς κωδωνίσκων κα-
τὰ τὰ πλευρά τοῦ ἱππεύ, ὅθεν προέβη
καὶ ἡ τοῦ μοναστηρίου προσωρυμία Κω-
δωνᾶ ἢ Κουδωνᾶ. Ἡ εὐλάβεια
τῶν ἐγχωρίων καὶ ξένων καὶ ἡ κατὰ τοὺς
θερμούς τοῦ ἔτους μῆνας συρροὴ ἀπε-
ρου πλήθους εἰς τὴν χαριεστάτην καὶ
δροσερωτάτην νῆσον, χέριν ἀναφυγῆς
καὶ διασκεδάσεως, ἀφθονίαν παρῆχον
τῇ μονῇ ταύτῃ ἀναθημάτων, οὐ μόνον
εἰς χρήματα καὶ κοσμήματα, ἀλλὰ καὶ
εἰς κτήματα, οὐ τὴν τυχοῦσαν ἀποφέ-
ροντα ἐτησίως πρόσοδον. Ἀλλὰ διὰ τὴν
πλεονεκτικὴν καὶ φιλόρπαγα διάθε-
σιν τινῶν, αὐθαιρέτως ἐπιτιθώμενοι
πολλάκις καθ' ἑρῶν ἰδρυμάτων καὶ
τὰς κτήσεις αὐτῶν ἀρπαζόντων, οἱ μο-
ναχοὶ ἀναγκάζοντο νὰ ἐξασθενήσωσι
τὴν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν τῶν
ἀρπαγῶν καὶ τοῖς ἐκαστοῦ ἐκ τῶν ἐκ-